

Pușcăriași

Bragagiu

File căzute din memorii
Pe-argintul amintirii noastre
Pun mozaicul de istorii,
Vise trecute și albastre.

Le facem foi să se păstreze,
Letopisețe să ne fie
Pentru un trai în paranteze
Într-un album de soartă vie.

Și, deseori, în vremi de seară,
Deschidem cărți cu pergamente
Ca să citim a câta oară
Uluitoarele momente.

Stropite-n undele căldurii
Uitate clipe de imagini
Lovindu-se de cerul gurii
Cad năucite iar pe pagini.

Dar năzuințe care încă
Nu au atins vreo înălțime
Dintr-o uitare prea adâncă
Prind învieri de prospețime.

Zvâcnind din temnițele grele
Unde le-am osândit pe viață
Prin santinele și zăbrele
Zboară ca înspre dimineață.

Cu largul lebedei zburânde
Nesigure de libertate
Devin din deținute blânde
În răsculate înfocate.

Iar noi, înmărmuriți de frică,
Răscoala o privim înaltă
Știind că nu va fi nimică
Căci în prezent trăirea-i altă.

Și vor cădea fără putere
Visările iarăși în minte
Să se zbârcească de durere

Mai repede ca înainte.

Doar uneori și noi din inimi
Țipăm ca păsările-nchise
C-am devenit atât de nimeni
În existența fără vise.
Victor Bragagiu